NUMER 14 – ROK XXII
KRAKÓW, 15. IV. 1939

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU ZRZESZEŃ
KUPIECKICH MAŁOPOLSKI
ZACHODNIEJ I ŚLĄSKA

Rok XXII Nr. 14

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU ZRZESZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ I ŚLĄSKA

Kraków, 15 kwietnia 1939

TREŚĆ NUMERU:

Kontrasty argumentów

I.

Układ stosunków gospodarczych jest problemem złożonym. Trzeba wielu starań, ogromu wiedzy i talentu wnikliwości, żeby wyłuskać ze zjawisk gospodarczych ich sens istotny, precyzować je spokojnie, jasno i bez balastu słów zbędnych. Czasy nasze niebardzo sprzyjają powściągliwości w słowie. Mgła płytkiej i taniej frazeologii, słów modnych i nic nie znaczących, przesłania kontury prawdy i tak dość trudnej do wykrycia. Demagogia, ten nowoczesny „bicz boży“ zwycięskim pochodem oddaje we władztwo barbarii coraz to nowe dziedziny dotychczas nietknięte zatrutym i wykrętnym słowem. W tej atmosferze słowo prawdziwe, argument jasny i rzeczowy, podobne jest smudze światła we mgle, zanim jutro wiatr mgłę rozwieje.

II.

Kupiec żydowski w Polsce jest przedmiotem nieustających ataków. Argumenty słowa i czynu składają się na tę akcję, w której nie zawsze słowo jest ścisłe, a czyn piękny. Inter arma silent musae. Trudno bronić sentymentem pozycji kupca żydowskiego. Nie ma dziś koniunktury na sentymenty. I nie tym argumentem chce i może walczyć kupiec żydowski. Argument wyprany z wszelkiej namiętności, twardy jak stal, tym hartowniejsza w gorączce naszych czasów — oto broń kupca żydowskiego. Sentymentów może być wiele, ale logika jest jedna. W sentymentach każdy ma rację, ale rozumowanie uznaje tylko jedną — rację lepszą. Kupca żydowskiego nie popierają kredyty, pomoce i preferencje, nie zna on małych ułatwień i wielkich protektorów, — jest sam. Jego ambasadorem może być tylko prawda i logika faktów. Niestety przeciwnicy kupca żydowskiego jakże często przekładają łatwe złorzeczenia nad trudniejszą ocenę rzeczywistości. Oto przykłady:

III.

W niedawnym czasie jeden ze stołecznych codziennych organów prasowych w artykule wstępnym stwierdził, że wysuwane są wciąż pytania, dlaczego handel żydowski jest tańszy od chrześcijańskiego i odpowiada na to w sposób następujący:

> „Głównym źródłem jest tu dominująca rola hurtu żydowskiego niemal we wszystkich dziedzinach handlu. Hurt zaś żydowski swe monopolistyczne stanowisko zawdzięcza metodzie oszustw i szalbierstw, które stale uprawia.“

C'est le ton qui fait la chanson. Jest to drobna próbka tonu tych piosenek, ale jakże znamienna. W ten sposób formułowane „tezy“ nie wymagają dyskusji, ani argumentów. Któż w to bowiem uwierzy, nie wyłączając autorów „tezy“, że hurtownicy żydowscy w Polsce są oszustami i szalbierzami. Ten przykład wiecowej krzykliwości nie może obrazić hurtu żydowskiego, a nawet walkę z nim osłabia i ośmiesza.

Albo inny przykład:

Po Kongresie Kupiectwa Chrześcijańskiego w r. 1937 Rada Naczelna Kupiectwa Żydowskiego wydała broszurę poświęconą Kongresowi. Broszura zawierała analizę rezolucyj Kongresu i liczne argumenty wymierzone przeciw tym rezolucjom. Wydawało się

P. T. Abonentów

uprasza się o wyrównanie abonamentu za II. kwartał za pośrednictwem „Przekazu Rozrachunkowego“ wolnego od opłaty pocztowego. (Patrz strona 3).

— nie było w niej nic napastliwego, ani wykrętnego. A jednak argumenty te zostały przeoczone, całe rozumowanie nazwano „rasowym tupetem", zestawieniu faktów przeciwstawiono argument „jarmułki, pejsów" a na cytaty z autorów i publicystów polskich odpowiedziano „mentalnością żargonową". Są to sprawy nieco przebrzmiałe, ale stanowić mogą znamienną ilustrację do recenzji, jaka dopiero ostatnio ukała się o broszurze Rady Naczelnej w wydawnictwie Spółdzielczego Instytutu Naukowego „Spółdzielczym Przeglądzie Naukowym". W recenzji tej powiedziane jest m. in. w ten sposób:

...„Naszym zdaniem na placu pozostanie ten, kto wykaże więcej sprawności technicznych i społecznych w zakresie spełniania funkcji wymiany w dziedzinie racjonalnego zaspakajania potrzeb ludności naszego Państwa. Na podstawie dotychczasowej pracy w tym zakresie handel żydowski nie zdał egzaminu i moim zdaniem egzaminu takiego nie zda nigdy. Jest bowiem obcy i takim pozostanie. Nie pomogą tu żadne zestawienia liczbowe, nie zmieni się tu bowiem stosunek obcości narodu żydowskiego do Państwa Polskiego, do jego historycznych zadań i potrzeb".

Wyławiamy argumenty: handel żydowski nie zdał egzaminu w zakresie wymiany, bo jest obcy. I nie pomogą żadne liczby, bo jest obcy. Za tym znowu ta linia najmniejszego oporu, powierzchowność, upraszczanie i niechęć do ścisłości. Ta pogarda dla liczb jest zastanawiająca w wydawnictwie Instytutu Naukowego, a argument „obcości" uderzyć musi w wydawanym pod hasłem „jeden dla wszystkich — wszyscy dla jednego" organie spółdzielczości, której idee i założenia społeczne winny były skłonić autora recenzji przynajmniej do przeczytania 3-stronicowego wywodu broszury (str. 14—16) właśnie o argumencie „obcości".

IV.

Widoczne kontrasty argumentacji. Poza argumentacją słowną istnieje jednak jeszcze argumentacja czynów, czy faktów, nie mniej kontrastowa. Wszyscy wiedzą, że jednym z transparentów eliminacji Żydów z handlu była i jest akcja spolszczenia miast przez zasilenie ich elementem wsi. Ma się to dokonać w sposób bardzo prosty: chłop stanie się kupcem, realizując w ten sposób założenia ideowe unarodowienia handlu. A w praktyce? Oto, co pisze organ Zrzeszenia Kupców Wiejskich:

„Wyparty z zagonu chłop, stanął przy ladzie lub straganie. Jako rolnik miał pełne poczucie swych sił, znał swój zawód, wiedział, że w ciężkich chwilach może liczyć na sąsiadów, to też obcy mu był strach przed przyszłością. Gdy stał się kupcem wszystko się zmieniło. W oczach dawnych braci, pozostałych na zagonie, stał się kapitalistą, dla pracujących w zawodzie handlowym stał się niepotrzebnym intruzem i konkurentem. Żyd go zwalcza z natury rzeczy, a starszy kolega w zawodzie patrzy na niego, jak na kogoś, kto z jego miski przychodzi jeść i to z zamiarem zjedzenia wszystkiego".

Zatem tak długo, dopóki chłop jest wdzięcznym instrumentem wygodnych haseł, wszystko jest dobrze. Gorzej z realizacją hasła, gdy chłop staje się konkurentem. A może w stosunku do Żydów także nie tyle chodziło o idealne hasła, ile o materialną konkurencję. Mogłoby to znacznie uprościć dyskusję o handlu żydowskim.

Albo inny przykład:

Akcja unarodowienia handlu uderzyła niedawno, jak piorun z chmury wiszącej gdzieś nad Europą. Dopóki jednak nie było chmury i piorunów, Żydzi zajmowali się handlem, nie ściągając na siebie gromów. Ale wtedy handel był nieważny i niedoceniany. Dziś, gdy zyskał prawo obywatelstwa, mówi się, że jest zażydzony, ale czemu się przemilcza, że go Żydzi stworzyli i rozwijali, gdy był w pogardzie, — że odkryli go Polsce na wiele lat, zanim odkryte zostało unarodowienie handlu.

Albo:

Niesporne jest, że największe stosunkowo świadczenia podatkowe ponosi handel. Ma być niesporne, że handel jest zażydzony. Wniosek prosty: Żydzi w

stosunku do liczby swojej ludności płacą największe świadczenia podatkowe. Fakt znamienny — ileż może nasunąć refleksji. Rzeczywistość zdobywa się jednak tylko na jedną: — dyskrecję.

Albo:

„Spokojne“ pikietowanie sklepów żydowskich jest dopuszczalne. Jedna z organizacji prowincjonalnych chrześcijańskiego kupiectwa wystąpiła nawet z projektem założenia kursów pikietowych. Nie wiemy, jaki będzie program tej „akademii‘ i skład jej rady pedagogicznej, — nie wiemy, czy i w jaki sposób wykłady uwzględnią nierozłączne dotychczas z pikietowaniem bicie szyb w sklepach żydowskich. Ale poco równocześnie dziwić się i oburzać, że pod Warszawą młodzież uprawia systematyczne zabawy w obrzucaniu kamieniami okien przejeżdżających pociągów?

V.

Widoczne kontrasty argumentacji. Kontrasty słów i czynów mniej lub więcej prawdziwych i wybrednych, poziomów w polemice, czy ocenie faktów. Kontrasty napaści i obrony. Coraz rzadsza się staje napaść niebrutalna, coraz trudniejsza godna obrona. Ileż odcieni różni swadę od wulgarnej krzykliwości, jakże trudno, a jak bardzo trzeba, trwać w opanowaniu, nie dając zepchnąć się do granic tchórzostwa. Widoczne kontrasty.

Szymon D. Fides.

R. SCHARF.

Rzut oka na angielskie banki

(Korespondencja własna).

Londyn, w marcu.

Każdemu zwiedzającemu Londyn narzuca się już po paru godzinach nieodparcie jedno spostrzeżenie: ogromna ilość banków. Mając nawet w pamięci fakt, iż Londyn ze swym 9 milionowym skupieniem ludności jest sercem handlu światowego i centralą niespożytych bogactw, niepodobną oprzeć się zdumieniu. Co kilkadziesiąt kroków, za każdym rogiem ulicy — biuro banku. Więc przede wszystkim w dzielnicy, której nazwa mówi za siebie — „The Bank“, która stanowi najcentralniejszy punkt londyńskiej city. Tu istotnie zagęszczenie banków jest zupełnie niebywałe, można przemierzyć kilometry, by nie stracić z oczu szyldu bankowego. Piętrzą się jedne na drugich, bądź to w wspaniałych, z przepychem urządzonych gmachach, bądź to w ciasnych, ciemnych biurach. Ale i inne dzielnice miasta nie

P. T. Abonentów uprasza się o przekazanie należności za abonament za pośrednictwem »Przekazu Rozrachunkowego«. »Przekaz Rozrachunkowy« wolny jest od opłaty pocztowej.

Wyciąć!

Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): PRZEGLĄD KUPIECKI Kraków, Grodzka 40.	Nr. rozrachunku 18
na zł .... gr	
Wpłacający: (nazwisko)	
(imię)	
Poczta:	
miejscowość:	
ulica	
numer domu .... numer mieszkania	
Dzień wpłaty	

PRZEKAZ ROZRACHUNKOWY	Nr. rozrachunku 18
na zł .... gr	
złote słownie .... gr jak wyżej	
Właściciel rozrachunku (nazwa wydawnictwa): „PRZEGLĄD KUPIECKI“ Kraków, ul. Grodzka 40	
POCZTA: Kraków	
Podpis przyjmującego	Dzień wpłaty	Numer nadawczy	Stempel okręgowy

pozostają nieobsadzone i mają swój udział w liczbie biur, która dochodzi do dziesięciu tysięcy.

Nie w tym jednak leży osobliwość spostrzeżenia. Oto okazuje się, że banki te lokują się — jeśli wolno tak powiedzieć — „stadami“, po pięć. Tych samych pięć nazw niezmiennie się powtarza: **Lloyds, Barclays, Midland, National-Provincial i Westminster.** Wystarczy wytropić w jakimś punkcie miasta jeden z nich, a bezwątpienia naprzeciw, lub w najbliższej odległości znajduje się i drugi, trzeci, piąty.

Rozwiązanie zagadki, dlaczego powtarza się ciągle tych samych pięć nazw jest proste — Anglia ma tylko tych pięć wielkich banków clearingowych. „The Big Five“ — „Wielka Piątka“ to najważniejszy rys angielskiej bankowości, a zarazem jedna z najcharakterystyczniejszych instytucji właściwych Anglii.

Cyfra 5 jest przypadkowa. Jak większość angielskich instytucji, tak i bankowość rozwijała się według z góry ułożonego i przeprowadzonego schematu, ale spontanicznie i swobodnie, przystosowując się ustawicznie do przejściowych warunków. Gdy w połowie ubiegłego stulecia fuzje banków stały się ustawowo dopuszczalne rozpoczął się potężny proces amalgamacji i absorpcji, w czasie którego setki samodzielnych banków zostało połkniętych i który w swym ostatecznym stadium doprowadził do tak kolosalnego rozrostu wspomnianych pięciu banków, że dziś ich stanowisko w życiu finansowym Anglii jest zupełnie bezprzykładne.

Niesposób wyrobić sobie pojęcie o rozwoju i rozmiarze banków bez uciekania się do cyfr. Rozwój dokonał się w tempie zawrotnym. W roku 1890 były jeszcze na terenie Anglii 104 banki, rozgałęzione w 2.203 filie. Dziś jest w sumie 11 banków clearingowych, o 10.000 filii z górą. Fakt, iż z tego 8000 filii należy do „Wielkiej Piątki“ mówi już wyraziście o proporcji tych banków do reszty. Ale dopiero poniższe cyfry dają właściwy obraz rozmiarów (cyfry wedle bilansów z 31 grudnia 1938):

	„Wielka Piątka‘	Pozostałe banki
Pasywa:	**Ł 1.950.094.000**	**Ł 315.066.000**
Aktywa:	**Ł 2.031.932.000**	**Ł 339.023.000**

I wreszcie rzut oka na poniższą tabelkę da wgląd w tempo rozwoju i rozmiary pojedynczego banku, weźmy dla przykładu Lloyds Bank.

	w r. 1865	w r. 1937
liczba biur	14	1.904
„ personelu	50	14.000
„ akcjonariuszy	965	72.000
kapitał autoryzowany	Ł 2.000.000	74.000.000
kapitał upłacony	Ł 143.415	15.810.252
fundusze rezerwowe	Ł 18.415	9.500.000
depozyty i t. d.	Ł 1.166.160	410.070.661
pożyczki i zaliczki	Ł 556.116	170.844.025
bilans	Ł 1.346.313	465.098.263

Lloyds nie jest największym z banków, z pewnymi odchyleniami jednak cyfry odnoszące się doń są charakterystyczne w równej mierze dla pozostałych „gigantów“. (Prym dzierży obecnie Midlang Bank, który z 2.144 filiami, kapitałem akcyjnym 45 milionów funtów i 457 milionów funtów depozytów jest największym bankiem świata).

Obok czynności bankowych objętych normalnym zakresem działalności, banki rozwinęły w praktyce szereg usług specjalnych, które wykonywują dla

Dzień nadesłania

Nr. listy rozrachunkowej ....

Wpisał ....

Sprawdził ....

Miejsce dla pisemnych wskazówek, dotyczących tytułu wpłaty oraz okres czasu, do którego wpłata się odnosi. Korespondencja, zawierająca treść inną, podlega opłacie przez naklejenie znaczka pocztowego w wysokości 10 gr.

ABONAMENT

kwartalny 4·— zł, miesięczny 1·50 zł.

Zaległość za okres od .... do ....

zł .... gr. ....

Administracja „Przeglądu Kupieckiego“

swych klientów bezpłatnie (o ile wysokość ich konta jest uważana za dostatecznie opłacalną).

Klient może oddać bankowi akcje i papiery wartościowe dla obcinania kuponów, kolekcjonowania dywidend. Do jego usług stoi bankowa komora pancerna dla przechowywania kosztowności. Bank zasięga opinii maklerów, by móc informować klientów co do lokat giełdowych, pośredniczy też oczywiście przy kupnie i pozbyciu papierów. Może też objąć funkcje wykonawcy ostatniej woli.

Jednym z najciekawszych rysów jest fakt, że „Wielka Piątka" jest uważana za symbol bankowej demokracji. W przeciwieństwie do wielu prywatnych domów bankowych, które w lwiej części są w rękach klas wyższych i uprzywilejowanych „dynastii", banki „Wielkiej Piątki" są często określane jako „The people's bank" — bank ludowy. Każdy z tych banków ma między 50.000 a 70.000 akcjonariuszy, a przeciętna wartość udziału może być oceniona na 700 funtów. Trudno w Anglii o drugą instytucję w własności, w której więcej osób miałoby bezpośredni udział i która byłaby bardziej demokratycznie kontrolowana. Znamiennym rysem jest również okoliczność, iż prawie wszyscy naczelni dyrektorzy rekrutują się ze sfer urzędniczych, nie arystokracji, i przeszli oni hierarchię bankową zaczynając od najniższych szczebli.

Anglicy z dumą wskazują na to, że mimo politycznych wstrząsów i ekonomicznych trudności lat ostatnich, ich system bankowy a zwłaszcza „Wielka Piątka" jest niedościgłym wzorem i opoką zaufania i solidności.

Akcja kupiectwa żydowskiego na dozbrojenie armii

Do
KUPIECTWA ŻYDOWSKIEGO W POLSCE!

Wespół ze wszystkimi obywatelami kraju stajemy do subskrypcji Pożyczki na Obronę Przeciwlotniczą. Taka jest wola naszego serca, nakaz rozumu i święty obowiązek.

W tym szlachetnym wyścigu chodzi nie tylko o to, aby poszczególne jednostki zrobiły maksimum wysiłku finansowego, ale chodzi również, a może nawet przede wszystkim o to, aby subskrybował każdy, aby wola wzmożenia siły naszej obrony przeciwlotniczej stała się powszechną, zbiorową wolą całego kupiectwa żydowskiego. Dlatego też subskrybować musi każdy kupiec — wielki, średni i mały.

Niechaj nikogo w szeregach świadomych swych obowiązków obywateli nie zabraknie!

Centrala Związku Kupców.

NORMY DLA HANDLU PRZY SUBSKRYPCJI POŻYCZKI NA OBRONĘ PRZECIWLOTNICZĄ.

Minimum normy na subskrypcję Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej wynosi w poszczególnych przedsiębiorstwach 5 proc. dochodu osiągniętego w roku 1938.

Gdyby jednak te 5 proc. stanowiły mniej, aniżeli kwoty według niżej podanych norm, wówczas subskrybować należy według norm następujących:

I kat. handl.		4.000	zł.
II „ „	w Warszawie i w I kl. miej.	800	„
	w II i III klasie miejscowości	500	„
	w IV klasie miejscowości	300	„
III „ „	w Warszawie i w I kl. miej.	200	„
	w pozostałych klasach miej.	100	„
IV „ „		40	„

Dla pośredników handlowych (pośrednicy handlowi nie utrzymują biur i wykupują patent według II, lit. D. taryfy):

w Warszawie i miej. I klasy	300	zł.
w miejscowościach II klasy	200	„
w miejscow. III i IV kl.	100	„

Do kupiectwa żydowskiego w Krakowie

Prezydium Krak. Stowarzyszenia Kupców wystosowało do swych członków następującą odezwę:

Szanowny Panie Kolego!

Doceniając wagę i znaczenie wzmocnienia naszej Armii w tej dziejowej chwili, przystąpiło podpisane Stowarzyszenie do Ogólnego Żydowskiego Komitetu, z którym gorliwie współpracuje w kierunku propagandy na rzecz subskrypcji 5-proc. Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Kupiectwo żydowskie naszego miasta zawsze odznaczało się zrozumieniem dla celów ogólno-państwowych i zawsze hojną dłonią przyczyniało się do wszelkich poczynań czynników rządowych.

Wzywamy i prosimy WPana Kalegę, by również i w tej doniosłej akcji wziął czynny udział przez subskrybowanie poważnej kwoty na cel Pożyczki Przeciwlotniczej.

Dodajemy, że nasza instytucja finansowa tj. „Spółdzielczy Bank Kupiectwa Krakowskiego“ (ul. Grodzka 40 w lokalu Stowarzyszenia) jest uprawnioną do przyjmowania deklaracji subskrypcyjnych oraz wpłat.

Dla udogodnienia gotowi jesteśmy doręczyć WPanu Koledze przez posłańca deklarację do podpisu — na podstawie telefonicznego zgłoszenia na Nr. 157-18.

Nazwiska deklarantów oraz subskrybowanych sum w naszej Spółdzielni Bankowej będą ogłaszane w „Przeglądzie Kupieckim“.

Prezydium
Krak. Stowarzyszenia Kupców.

Doniosły okólnik w sprawie ryczałtu podatku obrotowego i dochodowego

W związku z rozporządzeniami Ministra Skarbu o ryczałcie podatku obrotowego i dochodowego, — o czym pisaliśmy w poprzednich n-rach P. K. — a ogłoszonymi w „Dz. Urz.“ z dnia 11 marca 1939 r. Nr. 6 pod poz. 134 ukazał się okólnik Ministra Skarbu z dnia 9. III. 1939 r. L. D. V. 4958/1/39 w sprawie wykonania przepisów obu tych rozporządzeń.

Okólnik ten dzieli się na 3 części, a mianowicie: 1) część pierwsza dotyczy wykonania przepisów obu rozporządzeń, 2) druga omawia wykonanie przepisów o ryczałcie podatku obrotowego, 3) trzecia wreszcie mówi o wykonaniu przepisów o ryczałcie podatku dochodowego.

Ad. 1) Przepisy dotyczące wykonania przepisów obu ryczałtów.

Ta część okólnika zawiera przede wszystkim sformułowanie ogólnego stanowiska Ministerstwa Skarbu wobec ryczałtu podatku obrotowego i dochodowego, a mianowicie: **„Ministerstwo przykłada wielką wagę do objęcia ryczałtem w obydwu podatkach, o ile możności, wszystkich płatników, odpowiadających warunkom przewidzianym w tych rozporządzeniach i poleca dołożyć wszelkich starań, aby cel ten został zrealizowany.“** Wynika z tego, że Ministerstwo Skarbu zajmuje wobec obu ryczałtów

stanowisko liberalne i że urzędy skarbowe przy zaliczaniu do ryczałtu, o ile tylko zachodzą wymagane przez rozporządzenia warunki, nie powinny robić żadnych trudności.

Ponieważ w myśl § 1 rozporządzenia o ryczałcie podatku dochodowego, ryczałt ten pobierany będzie od osób fizycznych osiągających dochody — między innymi (patrz szczegóły komunikat Wydziału Prawnego Nr. 3/39) z przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, których świadczenia są przedmiotem zryczałtowanego podatku obrotowego, przeto powstała nader istotna kwestia co należy rozumieć przez te przedsiębiorstwa. Wyjaśniając tę sprawę okólnik stwierdza, że przez **„przedsiębiorstwa zaliczone do ryczałtu podatku obrotowego rozumieć należy wszystkie przedsiębiorstwa, którym wysłano zawiadomienia o zaliczeniu ich do ryczałtu“**. Wynika z tego, że decydującym jest fakt wysłania zawiadomienia o zaliczeniu do ryczałtu i że dalsze koleje tego zawiadomienia nie mają już żadnego znaczenia, o czym zresztą będzie bliżej mowa w tej części okólnika, która mówi o wykonaniu przepisów ryczałtu podatku dochodowego.

W dalszym ciągu ta część okólnika mówi o przypadkach, w których ten sam urząd skarbowy jest właściwy dla ustalenia ryczałtu zarówno w podatku obrotowym, jak i dochodowym, t. zn. gdy płatnik prowadzi przedsiębiorstwo na terenie tego samego urzędu skarbowego, w którym mieszka. W tych wszystkich wypadkach całe postępowanie, zmierzające do ustalenia kwot zryczałtowanych podatków, łącznie z wysyłaniem zawiadomień i rozpoznawaniem wniosków powinno się odbywać jednocześnie. Jeżeli zaś płatnik prowadzi przedsiębiorstwo w jednym urzędzie skarbowym, a mieszka w drugim, czyli jeżeli właściwość miejscowa w podatku obrotowym i dochodowym jest różna, wtedy urząd skarbowy, w którego okręgu położone jest przedsiębiorstwo, zaliczone do ryczałtu w podatku obrotowym, powinien w terminie do dnia 1 czerwca 1939 r. podać do wiadomości urzędowi właściwemu dla ryczałtu podatku dochodowego wszystkie dane, niezbędne dla dokonania wymiaru.

Jeżeli w pewnej miejscowości, w której niema urzędu skarbowego wpłynie więcej niż 15 wniosków (próśb, patrz szczegóły komunikat Wydziału Prawnego Nr. 3/39) o ustalenie kwoty zryczałtowanego podatku (obrotowego czy dochodowego) w innej wysokości, aniżeli ustalona w zawiadomieniu urzędu skarbowego, a przybycie zainteresowanych płatników do miejscowości, w której znajduje się siedziba urzędu, byłoby dla nich uciążliwe, rozpoznanie tych wniosków (próśb) powinno w miarę możności odbyć się w tej miejscowości, w której mieszkają płatnicy. To samo dotyczy wniosków (próśb)

pochodzących z kilku miejscowości ze sobą sąsiadujących z tym, że rozpoznanie tych wniosków powinno odbyć się w miejscowości położonej najdogodniej dla większości zainteresowanych płatników.

Dalej ta część okólnika wyjaśnia, że upoważnienie, które daje płatnik pełnoletniemu członkowi rodziny lub pracownikowi do wzięcia udziału w rozpoznaniu jego wniosku (podania) **powinno być udzielone na piśmie.**

Ad. 2. Przepisy o wykonaniu rozporządzenia o poborze zryczałtowanego podatku obrotowego.

Jednym z zasadniczych warunków zaliczenia do ryczałtu podatku obrotowego (patrz szczegóły komunikat Wydziału Prawnego Nr. 3/39) jest to, aby obrót przedsiębiorstwa w roku 1938 nie przekroczył kwoty zł. 50.000 po włączeniu obrotów, podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu od obrotu. Powstała więc kwestia, co należy rozumieć przez obrót w przedsiębiorstwach prowadzących sprzedaż wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego i Tytoniowego. W tej sprawie okólnik wyjaśnia, że za **obrót osiągnięty w roku 1938 ze sprzedaży tych wyrobów przyjmować należy sumę,** stanowiącą różnice **między ceną pobieraną przez Państwowy Monopol a wyznaczoną przez tenże Monopol ceną sprzedażną.**

Dalej ta część okólnika ustala, że do ryczałtu podatku obrotowego nie należy zaliczać rzemieślników, wykonujących swój zawód na podstawie karty rzemieślniczej, osobiście bez sił najemnych przy współudziale najwyżej 1 członka rodziny i bez utrzymywania poza pracownią stałego miejsca sprzedaży. **Tej grupy rzemieślników nie należy zaliczać do ryczałtu z tego powodu, że wogóle są oni wolni od płacenia podatku obrotowego.**

Par. 9, punkt (3) rozporządzenia o ryczałcie głosi, że przedsiębiorstwo wyłączone zostanie z pod ryczałtu na rok 1940 w tym wypadku, kiedy obrót jego w roku 1939 przekroczy kwotę zł. 50.000, przy

czym ustalenie kwoty obrotu za rok 1939 powinno się opierać wyłącznie na danych, uzyskanych z zeznań i wyjaśnień płatnika, z ksiąg, zapisków i innych pisemnych materiałów informacyjnych (patrz komunikat Wydziału Prawnego Nr. 3/39). W związku z tym przepisem powstało pytanie co należy rozumieć przez **„inne pisemne materiały". W tej nader istotnej sprawie okólnik wyjaśnia, że przez „inne pisemne materiały informacyjne" rozumieć należy „wyłącznie pisemne informacje o zakupie i sprzedaży surowców, półwyrobów i towarów oraz dowody przywozu (pocztowe, kolejowe, przedsiębiorstw przewozowych)".**

Ad. 3. Przepisy o wykonywaniu rozporządzenia o poborze zryczałtowanego podatku dochodowego.

W komunikacie Wydziału Prawnego Nr. 3/39 podaliśmy, że „osoby osiągające dochód z przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, z niektórych budynków, z niektórych nieruchomości gruntowych, (patrz szczegóły tenże komunikat) zaliczone zostaną do ryczałtu bez względu na to, czy dochód ich pochodzi z jednego z tych źródeł, z dwóch czy też z trzech, jednakże tylko pod tym warunkiem, że łączny dochód (np. z trzech źródeł) w roku 1938 nie przekroczył zł. 7.200 jeżeli źródła te (jedno, dwa lub trzy) były czynne w ciągu całego roku 1938." W tej sprawie okólnik potwierdza w całości zreferowany przez nas pogląd kładąc nacisk na to, że te 3 warunki muszą zachodzić **jednocześnie.**

Wyżej w punkcie 1) stwierdziliśmy, że okólnik przez „przedsiębiorstwa zaliczone do ryczałtu podatku obrotowego" rozumie wszystkie przedsiębiorstwa, którym wysłano zawiadomienia o zaliczeniu ryczałtu" i że najistotniejsze znaczenie posiada sam fakt wysłania zawiadomienia, a dalsze koleje tego zawiadomienia nie mają już żadnego znaczenia. **W tej sprawie okólnik bliżej wyjaśnia, że okoliczność, iż późniejszy tok postępowania nie doprowadził ostatecznie do ustalenia dla danego przedsiębiorstwa podatku obrotowego w formie ryczałtu, nie stoi na przeszkodzie do ustalenia ryczałtu podatku dochodowego.** Będą tu należeć takie wypadki, gdy np. płatnik, któremu urząd skarbowy nadesłał zawiadomienia o zaliczeniu do ryczałtu w obydwu podatkach, zgodził się na ryczałt w podatku dochodowym, natomiast zażądał wyłączenia z ryczałtu w podatku obrotowym. Również jeżeli przedsiębiorstwo zaliczone do ryczałtu zostanie z ryczałtu wyłączone na skutek takich przyczyn, jak nabycie lub przejęcie go przez kupca rejestrowego, otworzenie nowego stałego miejsca sprzedaży, istotnej zmiany przedmiotu swej działalności (patrz szczegóły komunikat Wydziału Prawnego Nr. 3/39), również to nie ma żadnego wpływu na ustaloną wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego, o ile naturalnie nie za-

chodzą równocześnie warunki powodujące wyłączenie tego przedsiębiorstwa z ryczałtu podatku dochodowego.

Dalej okólnik zawiera bardzo istotną zasadę, że kwota zryczałtowanego podatku dochodowego nie może przekraczać sumy zł. 450. Dla celów orientacyjnych okólnik podaje poniższą tabelę, którą należy się posiłkować przy wymiarze ryczałtu podatku dochodowego.

T A B E L A:

przy dochodzie do	podatek nie może przekraczać
1.600 zł.	45 zł.
2.000 „	70 „
2.500 „	100 „
3.000 „	130 „
4.000 „	200 „
5.000 „	275 „
6.000 „	350 „
7.200 „	450 „

Przy obliczaniu kwoty podatku, którą urząd ma wymierzyć, względnie która ustalana zostanie na podstawie wniosku (prośby) płatnika, należy mieć na uwadze zniżkę rodzinną z art. 27 ustawy o podatku dochodowym i celem obliczenia rozmiarów ulgi posiłkować się pomocniczo skalą art. 23 tejże ustawy.

P r z y k ł a d:

Urząd skarbowy ustalił w sposób orientacyjny dochód płatnika na zł. 5.500. Płatnik ma na utrzymaniu 3 członków rodziny, czyli w myśl art. 27 ustawy przysługuje mu w podatku zniżka o 4 stopnie.

Podatek w zawiadomieniu o zaliczeniu do ryczałtu należałoby wyznaczyć w kwocie nie wyższej, niż zł. 350, np. w kwocie zł. 300, jednak z uwagi na przysługującą płatnikowi zniżkę z art. 27 ustawy urząd skarbowy wyznaczył podatek w kwocie odpowiednio niższej, np. w kwocie zł. 200.

Z ORZECZNICTWA SĄDU NAJWYŻSZEGO

Prostowanie zamknięcia rachunkowego i zeznania o dochodzie.

Płatnikom przysługuje prawo prostowania zeznania, płatnikom podlegającym opodatkowaniu na podstawie ksiąg — po prawidłowym sprostowaniu zamknięcia rachunkowego. Takie prostowanie zeznania może mieć na celu usunięcie błędów, jakie w nim zaszły, zawsze jednak musi ono pozostawać w granicach stanu faktycznego z okresu kalendarzowego lub gospodarczego decydującego dla wymiaru; natomiast nie może ono być wyrazem zaszłości z czasu późniejszego, po dniu bilansowym (wyrok N. T. A. z dnia 29 marca 1938 r. L. rej. 7441/34, O. P. A. 1939 Nr. 3).

Nie zaksięgowanie wpływów kredytowych lub gotówkowych: salda kredytowe na rachunku kasy.

Księgowanie cen netto za towar sprzedany w trybie komisowym, a zatem po potrąceniu prowizji i kosztów, jest niezgodne z zasadami prawidłowej księgowości.

Gotówka wpływająca lub otrzymany kredyt wymagają zapisu do ksiąg, chociażby obsługiwały przedsiębiorstwo jedynie przejściowo na krótki czas.

Sam fakt nieksięgowania wpływów gotówkowych lub kredytowych, niezależnie od przyczyny nieksięgowania, uzasadnia wniosek o nieprawidłowości ksiąg. (Wyrok N. T. A. z 27 stycznia 1939 r. L. rej. 1490/36 O. P. A. 39 Nr. 3).

Księgi handlowe: Spóźniony wpis.

Księgowanie zwrotów towarów, dokonywanych w myśl stałych umów z dostawcami dopiero w momencie otrzymania od dostawców zawiadomienia o przyjęciu zwrotu, stanowi naruszenie prawideł księgowości. (Wyrok N. T. A. z 5 marca 1937 r. L. rej. 8518/34 O.P.A. 1939 Nr. 3).

Władze odrzucając księgi handlowe jako nieprawidłowe, nie mają obowiązku ustalać, czy odpowiadają one w swych częściach wymogom uproszczonej księgowości. (Art. 81, § 2 ord. pod.). (Wyrok N. T. A. z 20 stycznia 1939 r. L. rej. 6524/35 O. P. A. 1939 Nr. 3).

Opłaty stemplowe od pism, stwierdzających ugodę

(układ pojednawczy).

Opłaty stemplowe od pism, wymienionych w nagłówku, unormowane zostały art. 133 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 404/35).

Ugoda, w myśl ustępu pierwszego powołanego artykułu, wówczas podlega opłacie stemplowej, gdy jest stwierdzona pismem i zawiera **uznanie zobowiązania,** które wynikło z **uprzednio sporządzonej czynności prawnej. Opłata należy się taka, jakaby się należała od pisma,** stwierdzającego **ową uprzednią czynność prawną, gdyby takie pismo** zostało sporządzone.

Ugoda zatem powodująca:

1) przeniesienie prawa własności nieruchomości, podlega opłacie stemplowej według rozdziału dziesiątego ustawy stemplowej (art. 52—63) w wysokości: 4 proc., 1 proc., 0.5 proc., 0.2 proc., lub nawet 5 zł.;

2) przeniesienie lub powstanie praw do ciał kopalnych — według rozdziału jedenastego (art. 64—65) w wysokości: 2 proc., 1 proc. lub 5 zł.;

3) przeniesienie prawa własności ruchomości lub przelew wierzytelności — według rozdziału dwunastego ustawy (art. 66—71) w wysokości: 1 proc., 0.50 proc.;

4) obrót papierów wartościowych — według rozdziału trzynastego (art. 75—80);

5) ustanowienie prawa rzeczowego na rzeczy cudzej — według rozdziału czternastego (art. 81—87) w wysokości: 1 proc., (art. 81), 0.1 proc. lub 5 zł. (art. 82), albo 0.5 proc. (art. 84);

6) najem lub dzierżawa — według rozdziału piętnastego (art. 88) w wysokości: 1 proc. od czynszu (tenuty dzierżawnej);

7) zawieranie umowy o świadczenie usług — według rozdziału szesnastego (art. 90—94) w wysokości: 1 proc.;

8) powstanie spółki lub innego zrzeszenia — według rozdziału dziewiętnastego (art. 102—110) w zasadniczej wysokości: 2 proc.;

9) zaistnienie zobowiązania — według rozdziału dwudziestego pierwszego (art. 114—121) w wysokości zasadniczej: 0.5 proc.;

10) zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej — według art. 130;

11) dział majątku wspólnego według rozdziału dwudziestego piątego (art. 131—132);

12) powstanie umowy przygotowawczej lub punktacji — według rozdziału dwudziestego siódmego (art. 134—135);

Natomiast w tych przypadkach, gdy uprzednio sporządzona czynność prawna była już stwierdzona pismem, od którego uiszczono należną opłatę stemplową, to późniejsza ugoda normująca tę samą sprawę — jest wolna od opłaty stemplowej w granicach i w wysokości już uiszczonej poprzednio opłaty. Tutaj ma zastosowanie w całej rozciągłości art. 3 ustawy stemplowej, w myśl którego **opłata stemplowa należy się tylko jeden raz od tej samej czynności prawnej.**

W razie więc sporządzenia wtóropisów, t.j. pism równobrzmiących, lub choćby tylko co do treści zgodnych z pismem pierwszym — opłata należy się raz jeden i od pisma pierwszego.

Gdy natomiast ugoda powoduje powstanie nowego zobowiązania, wówczas podlega opłacie takiej, jaka winna być uiszczona od pisma, stwierdzającego powstania nowego zobowiązania. W razie sporządzenia pisma (ugody), stwierdzającego umowę o zniesienie między stronami stosunku prawnego a zawiązanie nowego — w myśl art. 4 ustawy stemplowej — podlega opłacie, odpowiadającej treści stosunku nowego (wyjątek co do konwersji wierzytelności — art. 121 ustawy stemplowej).

Ugoda, zmieniająca istniejący już stosunek prawny, stwierdzony uprzednio sporządzonym pismem i należycie ostemplowanym — podlega opłacie tylko w przypadku zwiększenia przedmiotu zobowiązania — od nadwyżki.

Ugoda, stwierdzająca uznanie zobowiązania, wynikającego **nie z czynności prawnej,** lecz z innego zdarzenia, wywołującego z mocy prawa zobowiązanie bez względu na wolę stron, jak np.: sprawowanie cudzych interesów bez zlecenia, zawinione wyrządzenie szkody, — **podlega opłacie według przepisów art. 114** — w wysokości 0.5 proc. od sumy (wartości) zobowiązania (wynagrodzenia wyrządzonej szkody, ponoszenie kosztów utrzymania dziecka, współmażonka itp).

Wolne są — w myśl ustępu piątego, art. 133 —

ugody zawarte w sądowym postępowaniu spornym, o ile dotyczą przedmiotu sporu.

Przepis ten nie ma zastosowania do ugody, przewidzianej w art. 392 k. p. c. Ugoda taka bowiem nie zostaje zawarta w sądowym postępowaniu spornym. W myśl art. 210 k. p. c. zawiśnięcie sporu następuje z chwilą, w której pozew został doręczony pozwanemu a według art. 392 k. p. c. postępowanie pojednawcze przewidziane w tym artykule odbywa się „przed wytoczeniem powództwa". Postępowanie pojednawcze ma na celu niedopuszczenie do sporu sądowego.

Dalej wolne są od opłaty stemplowej ugody i układy w postępowaniu upadłościowym i układowym **z wyjątkiem** ugod i układów, powodujących **przejście prawa własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych.** Te ostatnie podlegają pełnym opłatom stemplowym, przewidzianym w rozdziale dziesiątym względnie jedenastym ustawy stemplowej, jak powyżej w punkcie 1. **T. J.**

Mgr. M. KLEIN.

O zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Część II.

Wszelkie akty zmierzające do stosowania nieuczciwej konkurencji zagrożone są — niezależnie od odpowiedzialności cywilnej — sankcjami karnymi.

I tak ulega karze grzywny lub aresztu, albo obu tym karom łącznie osoba, która celem przyciągania klienteli i ułatwiania warunków konkurencji podaje do wiadomości powszechnej lub większego koła osób niezgodne z prawdą fakty dotyczące stosunków handlowych swojego albo cudzego przedsiębiorstwa. Fakty te mogą dotyczyć jakości towarów, jego właściwości lub pochodzenia, ceny towarów, warunków i sposobów nabycia i produkcji, lub innych praw związanych z przedsiębiorstwem. Obojętny jest sposób zapodania tych faktów, karanym jest więc zapodawanie nieprawdziwych wiadomości bez względu na to, czy ma to miejsce w sposób słowny, czy przez jakiekolwiek inne znaki obrazowe, liczbowe lub plastyczne, umieszczane na towarach, w lokalu przedsiębiorstwa lub na ruchomościach do przedsiębiorstwa należących.

Takiej samej karze ulega, kto o przedsiębiorstwie lub o przedsiębiorcy podaje nieprawdziwe wiadomości, które mogą podziałać odstraszająco na odbiorców, lub podkopać kredyt przedsiębiorcy.

Tajemnice przedsiębiorstwa stoją pod szczególną ochroną prawa. To też karze grzywny do 12.000 złotych lub aresztu do 6 tygodni, albo obu tym karom łącznie ulega, kto korzysta w celach konkurencyjnych z tajemnic technicznych i handlowych przedsiębiorstwa, dowiedziawszy się o tych tajemnicach w sposób niezgodny z prawem, lub dobrymi obyczajami. Tej samej karze ulega pracownik przedsiębiorstwa, gdy tajemnice techniczne lub handlowe z jakimi poznał się będąc zatrudniony w przedsiębiorstwie, podaje do wiadomości innych osób w celach konkurencyjnych, lub celem wyrządzenia szkody przedsiębiorcy i to tak w czasie trwania stosunku służbowego lub do dwóch lat po rozwiązaniu tegoż. Tej samej karze ulegają osoby, które skłonią pełnomocników lub kierowników przedsiębiorstw do zawarcia umów kupna - sprzedaży na warunkach korzystniejszych od zwykle praktykowanych, przyrzekając im za to jakąkolwiek korzyść.

Orzecznictwo karne we wszystkich powyższych wypadkach należy do Sądów Okręgowych.

Na podstawie cytowanej ustawy został ogłoszony szereg Rozporządzeń Rady Ministrów, z których najważniejsze są: Rozp. o oznaczeniu niektórych towarów. Według tego rozp. na każdym towarze należy umieścić 1) firmę przedsiębiorstwa, 2) jego siedzibę główną, 3) miejsce fabrykacji. Ta ustawa ma zastosowanie do wyprodukowanych w kraju i przeznaczonych dla handlu wewnętrznego 1 a. środków odżywczych, 1 b. preparatów leczniczych, 1 c. wód mineralnych, 2 a. wyrobów toaletowych, 2 b. środków kosmetycznych, oraz 3) towarów spożywczych sprzedawanych w opakowaniach.

Następnie rozporządzenie o wyprzedażach. Według tego rozp. wyprzedaże posezonowe i inwentarzone wolno dokonywać każdemu. Należy jednak przed jej rozpoczęciem zawiadomić o tym władzę przemysłową I. instancji. W zawiadomieniu należy wymienić ilość i rodzaj towarów podlegających wyprzedaży i okres, w przeciągu którego ma się ona odbywać. Okres ten nie może być dłuższym od 1 miesiąca.

Na urządzenie wyprzedaży innego rodzaju (poza posezonową i inwentarzową) należy uprzednio otrzymać zezwolenie władzy przemysłowej.

Przekroczenie przepisów ustawy szczególnej wydanej na podstawie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji karane jest grzywną do 600 zł. i aresztem do dni 3, lub jedną z tych kar. Orzecznictwo należy do Sądów Grodzkich.

W końcu należy zaznaczyć, że roszczenia cywilne, uzasadnione przekroczeniem któregokolwiek z przepisów ust. o zwalcz. nieucz. konkurencji, mogą być dochodzone na drodze cywilnej bez wytoczenia sprawy karnej.

Stowarzyszenie Kupców G/Śl. w Katowicach w sprawie F. O. N. i Pożyczki Lotniczej.

Prezydium Stow. Kupców G/Śl. w Katowicach na posiedzeniu w dniu 31 marca 1939 r. uchwaliło rezolucję następującej treści:

„Kupiectwo żydowskie zrzeszone w Stowarzyszeniu Kupców G/Śl. daje wyraz swego głębokiego przywiązania do Armii polskiej i oświadcza gotowość poniesienia największych ofiar życia i mienia dla obrony, bezpieczeństwa i nienaruszalności granic Rzeczypospolitej“.

Zarazem Prezydium Stow. Kupców G/Śl. apeluje do wszystkich członków o jaknajwydatniejszą ofiarność na **Fundusz Obrony Narodowej,** wzywając równocześnie do masowego udziału w subskrypcji **Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.**

Stow. Kupców G/Śl. wydało okólnik do członków z zapodaniem norm subskrypcji na Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej, ustalonych przez Wojewódzki Komitet Ogólny Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.

Wzywając do stosowania się do zapodanych norm, uprasza Stow. Kupców o **bezzwłoczne** zawiadamianie biura Stowarzyszenia o dokonanych wpłatach.

Wszyscy kupcy subskrybują Pożyczkę Obrony Przeciwlotniczej w swojej placówce bankowej w **Banku Udziałowym w Katowicach,** ul. Dyrekcyjna 10.

Przedstawiciele Handlowi na rzecz Funduszu Obrony Narodowej.

Stosownie do jednogłośnie zapadłej decyzji na W. Zebraniu członków **Zrzeszenia Przedstawicieli Handlowych i Komisantów w Katowicach** na wniosek p. M. Pappera, wybrany został Komitet Zbiórki na rzecz F. O. N.

Prezydium Komitetu ukonstytuowało się w składzie: Przewodniczący L. Bernsztejn, Zastępca R. Koschade, Sekretarz J. Wisur.

Wyłoniona została również Komisja Wykonawcza pod przewodnictwem p. M. Pappera w składzie pp.: M. Abugowa, M. Bugajskiego, R. Mahla, M. Chmielewskiego, I. Rakowera, M. Wajslera. Komisja Wykonawcza przystąpiła do intensywnej akcji zbiórki i wydała odnośną odezwę.

Dając wyraz gotowości do ponoszenia wszelkich ofiar dla Rzeczypospolitej uchwalono, niezależnie od podjętej akcji zbiórki na rzecz F. O. N., zobowiązać członków Zrzeszenia do subskrypcji **Pożyczki Obrony Przeciwlotniczej.**

Zrzeszenie Przedstaw. Handl. i Komisantów na woj. śląskie, w wyniku akcji na rzecz F. O. N. zebrało wśród członków swoich sumę zł. 2.000.

Kwota ta została osobiście wręczona Panu Wojewodzie Grażyńskiemu przez Prezesa Zrzeszenia p. Zajczyka oraz Przewodniczącego Komisji Wyk. F. O. N. p. Pappera.

Godziny handlu.

Magistrat m. Katowic zawiadamia, że na rok bieżący ustalił następujące wolne **niedziele** dla handlu, a mianowicie: 17 i 24 grudnia br. Czas otwarcia sklepów w niedzielę dnia 17 grudnia br. od godz. 13-tej do 18-tej zaś w niedzielę dnia 24 grudnia od godz. 13—17.

Również przedłużono godziny handlowe do godz. 20-tej w dniach następujących: 2 i 27 maja, 7 czerwca, 31 października, 30 listopada i 2, 9, 16, 20, 21, 22, 23 grudnia br.

Magistrat nadmienia, że personel, w myśl orzeczenia Inspektora Pracy, winien być wynagradzany za przepracowany czas ponad 8 godzin w dnie powszednie i świąteczne.

Tydzień przedświąteczny w Katowicach.

Przedświąteczny tydzień w Katowicach odznaczał się dużym ruchem i żywością. Na mieście zawieszono transparenty o znanej i oklepanej treści, a przed sklepami ustawione były pikiety, rozdając ulotki. Pikietowanie sklepów zorganizowane było przez tzw. Narodową Akcję Gospodarczą.

Terminy składania podań o pozwolenie przywozu.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Katowicach podaje do wiadomości importerom, że podania o pozwolenie przywozu towarów reglamentowanych na maj — czerwiec ze wszystkich krajów należy

składać w biurze Izby najpóźniej do dnia 23 bm.

Zapotrzebowania nie poparte złożonymi we właściwym terminie podaniami będą mogły być uwzględnione jedynie z rezerw.

Dot. „Handel w Palestynie i na Bliskim Wschodzie".

Zebranie członkowskie Stowarzyszenia Kupców G/Śl. w Katowicach wraz z prelekcją prezesa inż. L. Żmigroda na powyższy temat przesunięte zostało na **czwartek dnia 20 kwietnia br.**

KRONIKA TARNOWSKA

Dnia 26 bm. odbył się w sali odczytowej Zrzeszenia referat p. Mgra Stanisława Iwaszkiewicza, referendarza Urzędu Skarbowego w Tarnowie n. t. »Zryczałtowany podatek dochodowy za lata 1939 i 1940«. W nader interesującym referacie, poprzedzonym wstępnymi rozważaniami na temat przepisów w przedmiocie podatku dochodowego w różnych krajach, omówił prelegent zasadnicze przepisy i warunki podciągnięcia poszczególnych płatników pod zryczałtowany podatek dochodowy na lata 1939 i 1940. Wyczerpująco i zwięźle ujęte wywody prelegenta nagrodzili licznie zebrani słuchacze zasłużonymi oklaskami.

W niedzielę dnia 26 bm. obradowała pod przewodnictwem p. S. Turnheima sekcja branży szklano-porcelanowej w sprawie ustalenia cen w nadchodzącym okresie przedświątecznym. Po wyczerpującej dyskusji powzięte zostały odpowiednie uchwały natury normatywnej.

W związku z opracować się mającym przez Zrzeszenie Kupców i Przemysłowców w Tarnowie zagadnieniem ułatwień eksportowych dla wytwórców konfekcji w Tarnowie na rynki zagraniczne oraz mającą się podjąć przez Zrzeszenie interwencją na terenie odnośnych Władz w przedmiotowej sprawie, Zrzeszenie zwraca się do zainteresowanych o zapodanie sekretariatowi do dni 10-ciu tych faktów, które wymieniony eksport krępują przerostem administracyjnych przepisów.

W ubiegłym tygodniu po odbyciu przez prezydium szeregu konferencji branżowych, Zrzeszenie przesłało Izbie Przemysłowo - Handlowej w Krakowie swą opinię dotyczcznie przedłożonych mu kandydatów na biegłych podatkowych w okręgu Urzędu Skarbowego w Tarnowie dla kikunastu działów handlu oraz wytwórczości przemysłowej.

Zawiadamia się, iż Walne Zgromadzenie członków Zrzeszenia odbędzie się dnia 23 kwietnia br. o godzinie 3.30 pop. W związku z powyższym Zrzeszenie uprasza tych członków, którzy zalegają ze składkami członkowskimi o uregulowanie tychże składek przed terminem odbycia się Walnego Zgromadzenia. a to celem zachowania uprawnień odnośnie czynnego i biernego prawa wyborczego do Władz Zrzeszenia. W walnym Zebraniu wezmą udział: pp. radca Izydor Landau prezes Związku Stowarzyszeń Kupieckich Zachodniej Małopolski oraz radca Maks Lauterbach prezes Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, którzy wygłoszą na Walnym Zebraniu przemówienia o obecnych zadaniach kupiectwa żydowskiego.

Na posiedzeniu Wydziału Zrzeszenia Kupców i Przemysłowców w Tarnowie odbytym w dniu 2 bm. zapadła następująca jednomyślna rezolucja:

W obliczu powagi sytuacji Wydział Zrzeszenia Kupców i Przemysłowców w Tarnowie zwraca się do całego kupiectwa żydowskiego z wezwaniem, by gotowe było do najdalej idących ofiar dla obrony bezpieczeństwa i całości Rzeczypospolitej. W szczególności wzywamy przemysłowców i kupców żydowskich, aby byli gotowi do ofiar krwi dla obrony granic państwa i aby hojnie składali ofiary mienia na rzecz wzmocnienia potęgi Armii.

Powyższą rezolucję wręczył Prezes Mgr. H. Spielman p. Staroście Sysce w dniu 4 bm.

Z działalności Związku Stowarzyszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej.

KRYNICA.

Dnia 18 marca 1939 r. w sali Gminy Żydowskiej odbyło się nadzwyczajne walne zgromadzenie członków Zrzeszenia Kupców w Krynicy, przy współudziale delegata Związku Zrzeszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej, p. Mgra Mieczysława Freudenheima, który wygłosił referat na temat spraw organizacyjnych. Na nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu uchwalono zmiany statutu, który został przystosowany do wymogów prawa przemysłowego. Wybrano nowy Zarząd, w skład którego weszli pp.: Korn, Braunfeld, Enker, Müller, Posner, Rabi, Luftglas, Enker oraz Komisję Rewizyjną w składzie: pp. Beck, Posner, Ring.

W następnym dniu tj. 19 marca br. odbyło się pierwsze posiedzenie konstytuujące nowego Zarządu. Prezesem wybrany został zasłużony działacz kupiecki p. Korn Jakub a wiceprezesem senior tamt. kupców w Krynicy p. Braunfeld. Skarbnikiem został p. Müller, sekretarzem p. Seckel. Na pierwszym posiedzeniu Zarządu uchwalono przeprowadzić akcję werbunkową i rejestracyjną na terenie Krynicy, nadto zapadła uchwała dotycząca zawierania umów z uczniami handlowymi, przed władzami Zrzeszenia, postanowiono przyjąć stałą siłę sekretarską dla załatwienia bieżących spraw jak i udzielania porad w sprawach skarbowych, zainicjonawo zbiórkę na kapitał obrotowy Zrzeszenia a zebraną kwotę wśród członków Zarządu postanowiono otworzyć rachunek bieżący Zrzeszenia w Spółdzielczej Kasie Ludowej w Krynicy.

GORLICE.

Dnia 26 marca 1939 r. odbyło się nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Zrzeszenia Kupców w Gorlicach pod przewodnictwem dotychczasowego prezesa Dra Blecha. Związek Stowarzyszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej reprezentował p. Mgr. Mieczysław Fraudenheim, który na zebraniu wygłosił referat na tematy nowego ustawodastwa przemysłowego i podatkowego. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie uchwaliło zmianę statutu i przystosowanie statutu do wymogów prawa przemysłowego. W trakcie dyskusji, wszyscy mówcy podkreślali konieczność jednolitej i aktywnej organizacji kupieckiej, mogącej bronić skutecznie praw kupiectwa. Celem dokonania wyboru władz w Zrzeszeniu Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zostało odroczone na pierwszą połowę kwietnia.

Mapa się zmienia

»Jakie są granice poszczególnych państw Europy Środkowej?« — pyta nauczyciel ucznia. »Nie wiem, nie czytałem dzisiejszych gazet, panie profesorze« — brzmi rezolutna odpowiedź chłopca.

Inteligentny ten dowcip znakomicie charakteryzuje zawrotne tempo zmian, dokonywanych ostatnio przez »Trzecią Rzeszę« w mapie politycznej Europy Środkowej. Każdy akt polityczny zawsze, a dziś zwłaszcza posiada przede wszystkim przyczyny i cele gospodarcej natury, przeto w kilku słowach postaramy się zobrazować ekonomiczne racje tej ostatniej zmiany w Europie, którą nazywamy »tragedią Czecho-Słowacji«.

* * *

Objęcie »protektoratu« nad Czechami i Słowacją oznacza przede wszystkim olbrzymi wzrost gospodarczej potęgi Niemiec. Wzrost ten, ujmując go w bilansowym skrócie, sprowadza się do szeregu rachunków, z których omówimy tylko dwa, a mianowicie:

1) Rachunek ściśle gospodarczy.

Handlowy obrót zagraniczny Czecho-Słowacji stanowił około 1,5 proc. całego międzynarodowego obrotu towarowego świata. Jeżeli zważyć, że w obrocie tym Polska partycypuje w wysokości 1 proc., i jeżeli wziąć pod uwagę, że eksport Czecho-Słowacji był głównie eksportem przemysłowym, będziemy mieli dostateczne pojęcie o wzroście gospodarczego potencjału Niemiec, uzyskanego w drodze objęcia »protektoratu« nad Czechami i Słowacją.

Czytamy (wprawdzie dopiero »post factum«), że zajęcie Czech przez Niemcy m u s i a ł o   n a s t ą p i ć, że o tym powszechnie wiedziano, ale nawet jeszcze dziś nie sformułowano gospodarczych przyczyn, dla których ten akt przemocy był z punktu widzenia potrzeb gospodarczego rynku Niemiec rzeczywiście koniecznością.

»Anschluss« samych Sudetów przyniósł wprawdzie »Trzeciej Rzeszy« szereg surowców (rudy), ale jednocześnie jeszcze bardziej skomplikował i utrudnił nękający Niemcy problem wyżywienia ludności. Pod tym względem Sudety bowiem w żadnym razie nie były samowystarczalne i żywnościowy rynek Niemiec stanął znowu przed koniecznością nakarmienia jeszcze jednego do półtora miliona ludzi. A na taki »luksus« Niemcy w żadnym razie sobie pozwolić nie mogły.

»Anschluss« Czech oraz »protektorat« nad Słowacją problem ten rozwiązały, gdyż kraje te łącznie stanowią pod względem żywnościowym rynek całkowicie samowystarczalny.

Drugą bezpośrednią przyczyną, zmuszającą Niemcy do dokonanego aktu zajęcia Czech, Moraw i Słowacji — to konieczność zdobycia nowych środków finansowych dla »nakręcania« koniunktury w drodze nowych inwestycyj państwowych. Niemcy zdobyły w Pradze ok. pół miliarda marek złotych w dewizach i kruszcu. Wartości majątków, z których wyzuwa się Żydów oraz osoby z punktu widzenia narodowego socjalizmu »nielojalne« — trudno ocenić, w każdym bądź razie jest ona wielka. »Trzecia Rzesza« nabrała znowu tchu na jakiś czas. Niegdyś germańscy przodkowie, feudalni »raubritterzy« zdobywali środki na utrzymanie swych drużyn kopią i mieczem, dziś, ich nowocześni potomkowie osiągają podobny cel samym potrząśnięciem bronią, samym zgrzytem i szczękiem oręża.

W sposób bezkrwawy Niemcy stały się dzisiaj bezsprzecznie najpotężniejszym przemysłowcem i najrozleglejszym rynkiem zbytu Europy. »Autarkia« niemiecka przestaje być autarkią w miarę wzrostu terenu niemieckiego« — pisze p. Ferdynand Zweig. Dzieje się to tym bardziej, że Niemcy ogromnie zbliżyły się do nafty rumuńskiej, a brak tego produktu stanowi »piętę Achillesową« gospodarki »Trzeciej Rzeszy«.

Tyle po stronie aktywów. A po stronie pasywów?

Przez akt gwałtu nad Czechami Niemcy zmobilizowały przeciwko sobie całą nieomal polityczną i moralną opinię świata. Na rezultaty tego niewątpliwie niedługo będą oczekiwać. Mamy pod tym względem do zanotowania już b. charakterystyczny fakt. Oto szybko podejmujące decyzję i przede wszystkim gospodarczo rozumujące Stany Zjednoczone Ameryki Północnej nałożyły na towary niemieckie embargo i w kwietniu roku bieżącego karne cło na produkcję pochodzenia niemieckiego wynosić będzie o 25 proc. więcej od cła na towary innych krajów. To pierwsza konkretna gospodarcza reakcja. Czy nastąpią dalsze temu podobne akty? Niemcy oczekują ich ze źle udawaną obojętnością.

2) Rachunek militarny.

Z jednego dnia na drugi, w ciągu dwunastu godzin Niemcom przybyło z górą trzy tysiące samolotów bojowych i ogromna ilość zmotoryzowanego sprzętu wojennego bodaj,

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki na nowy sezon do kina „Wanda" w Adm. „Przegl. Kupieckiego".

że najnowocześniejszej wyekwipowanej armii czeskiej. Zajęły olbrzymie zakłady »Skody« i z trzech europejskich olbrzymów zbrojeniowych (»Krupp«, »Schneider-Creuzot« i »Skoda«) posiadają dzisiaj dwa. A najważniejsze, że ten olbrzymi wzrost niemieckiej potęgi militarnej odbył się za cenę... dwunasto godzinnego marszu i... wolności dziesięciu milionów ludzi.

* * *

Rozpoczęliśmy nasz felieton opowiedzeniem dowcipu, zakończymy go pewnym ostrzeżeniem. Jeżeli w dniu, w którym czytelnik będzie czytał te słowa, wszystko cośmy wyżej napisali stanie się anachronizmem, to niechaj fakt ten łaskawie nam wybaczy... Nie mogliśmy przecież czytać gazet, które wyjdą dopiero za kilka dni.

Możliwości handlowe

Otrzymaliśmy z Państwowego Instytutu Eksportowego przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu szereg informacyj, dotyczących możliwości do handlu z zagranicą, a mianowicie:

Firma finlandzka pragnie nawiązać bezpośredni kontakt z producentami bawełny kolodionowej.

Firma portugalska interesuje się importem bieli cynkowej.

Firma gdańska pragnie nawiązać kontakt z producentami smoły z drzew iglastych i liściastych, oleju żywicznego, węgla kostnego i sadzy.

Firma w Batawii interesuje się importem kleju kostnego, bieli cynkowej, suchych farb, porcelany.

Firma bułgarska pragnie nawiązać kontakt z producentami oleju lnianego (pokostu).

Poł.-Ameryk. firma urugwajska interesuje się objęciem przedstawicielstwa na prawach wyłączności na następujące artykuły: fajanse sanitarne, wyroby gumowe i artykuły chemiczne.

Firma syryjska pragnie nawiązać kontakt z producentami dwuchromianu boraksu.

Firma bułgarska pragnie nawiązać kontakt z producentami ceraty, linoleum.

Firmy szewskie z Bogoty pragną nawiązać kontakt z producentami wosku szewskiego i glazury.

Firma z Peru pragnie nawiązać kontakt z producentami bieli cynkowej, ultramaryny, sody kaustycznej, gliceryny rafinowanej dla celów farmaceutycznych, żelatyny w proszku i kwasu sierkowego.

Firma agenturowa w Kanadzie interesuje się importem z Polski różnych artykułów.

Firma agenturowa w Kenii (Afryka Wschodnia) interesuje się importem z Polski następujących artykułów: chustek, koców (wełn., pół-wełn., bawełn.), płótna khaki, guzików i klamer do sukiem damskich (bakelitu, galalitu i masy perłowej).

Firma agenturowa w Grecji interesuje się importem z Polski wyrobów włókienniczych wszelkiego rodzaju oraz drzewa w różnej postaci.

Firma importowa w Indiach Holenderskich, posiadająca liczne oddziały interesuje się importem z Polski następujących artykułów: kleju kostnego, ceraty, koców wełnianych i półwełnianych, szynek w puszkach, popeliny bawełnianej drukowanej, obrusów oraz serwetek.

Firma agenturowa w Indiach Brytyjskich interesuje się importem z Polski drobnych wyrobów żelaznych, materiałów budowlanych oraz artykułów kuchennych.

Firma agenturowa w Ekwadorze pragnie nawiązać kontakt z firmami polskimi dowolnych branż.

Firma belgijska zapytuje o producentów tkanin bawełnianych drukowanych przy pomocy wosku, t. zw. Wax Prints, używanych w krajach kolonialnych.

Firma syryjska poszukuje zastępstw fabryk polskich, pragnących eksportować tkaniny wszelkiego rodzaju.

Firma palestyńska interesuje się importem bawełnianej przędzy wigoniowej dla produkcji dywanów, trykotaży i ścierek.

Indo - holenderska firma importowa prosi o oferty cif Batavia na tapicerskie pasy jutowe do mebli i materaców o szer. 6 cm., na podszewkę satynową, a również z cien-

kiej skórki, jedwabiu itp. do torebek damskich i różnych futerałów, o ładnych deseniach i odcieniach »modern«, na file zielony o szer. 140 cm., w sztukach po 50 mtr., średniej jakości.

Firma amerykańska, która dotychczas sprowadzała towar z Czechosłowacji, pragnie zapoznać się z wzorami polskich materiałów wełnianych, zwłaszcza szewiotów na ubrania męskie w kolorze granatowym, szarym oraz w paski.

Firma maltańska interesuje się importem z Polski trykotaży, wyrobów pończoszniczych i różnej drobnej konfekcji.

Firma angielska pragnie zakupywać w Polsce szale jedwabne i wełniane oraz chustki kwadratowe w lepszym gatunku, które sprowadzała dotychczas z Wiednia i Czechosłowacji.

Norweska firma agenturowa poszukuje przedstawicielstwa fabryk materiałów wełnianych na kostiumy i polta damskie.

Szwedzka firma hurtowa pragnie sprowadzać z Polski bieliznę »milanaise« w wyższych gatunkach.

Kronika krakowska

Wyjaśnienie Redakcji.

Zapewne wszyscy Czytelnicy domyślili się, że artykuł zamieszczony w ostatnim numerze „Przeglądu Kupieckiego" (Nr. 13) p. t. „Sensacyjny projekt Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie obniżenia podatku obrotowego dla zrzeszonego kupiectwa" był jedynie prima-aprilisowym, pobożnym życzeniem redakcji.

Bez komentarzy.

Od jednego z naszych czytelników otrzymaliśmy okólnik firmy »Atra«, fabryka farb graficznych w Toruniu, który poniżej w całości zamieszczamy.

Doszły nas ostatnio wiadomości o złośliwym i tendencyjnym rozpowszechnianiu pogłosek, godzących w dobre imię naszej firmy, że Spółka nasza jest żydowska i skład personalny Zarządu jest również żydowski.

Wiadomości te są całkowicie nieprawdziwe, mające na celu jedynie poderwanie zaufania u naszych PT. Odbiorców.

Stwierdzamy, że kapitał Spółki jest w 100% w rękach chrześcijańskich i że skład personalny Zarządu, Rady Nadzorczej, urzędników i robotników również jest w 100% chrześcijański.

Wniosek w sprawie ograniczeń eksmisji z lokali handlowych i przemysłowych.

Ze Związku Lokatorów otrzymaliśmy następujący komunikat:

Na posiedzeniu Izby Przemysłowo - Handlowej zgłoszono odpowiednio umotywowany wniosek o ograniczenie eksmisji z lokali handlowych i przemysłowych, a to jak następuje:

Jak wiadomo na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 14 listopada 1935 r. Dz. U. Nr. 82 lokale handlowe I, II i III kategorii oraz lokale przemysłowe do kategorii VII zostały wyłączone z pod ustawy o ochronie lokatorów.

Wobec czego o ile lokatorzy zajmują lokale wyłączone z pod ustawy o ochronie lokatorów i zalegają z czynszem z dwoma po sobie następującymi ratami, przysługuje prawo właścicielowi realności wnieść do Sądu pozew o wydanie przedmiotu najmu.

W takim wypadku zgodnie z artykułem 11, ust. 2, litera a) ustawy o ochronie lokatorów, wydają Sądy wyroki, na podstawie których zagrożeni lokatorzy pod rygorem eksmisji muszą zajmywane lokale opróżnić.

Przeciw powyższym prawomocnym wyrokom, nie przysługuje zagrożonym lokatorom żaden dalszy środek prawny.

Te rygorystyczne postanowienia ustawy, w wielu wypadkach niszczą egzystencję szerokich warstw kupieckich i przemysłowych, a to tym więcej, gdy się pod rozwagę weźmie obecne ciężkie i trudne położenie kupców i przemysłowców.

Przedłożono Izbie następujący wniosek:

O ile zagrożony kupiec lub przemysłowiec w między czasie po zapadnięciu prawomocnego wyroku a wykonaniem eksmisji zapłaci zaległy czynsz, w takim wypadku Sąd będzie w mocy zarządzoną eksmisję uchylić. W powyższej sprawie raczy świetna Izba Przem.-Handlowa opracować odpowiedni memoriał i przedłożyć go miarodajnym czynnikom do dalszego rozpatrzenia i przychylnego załatwienia.

Powyższy wniosek został przekazany do regulaminowego załatwienia.

WYJAŚNIENIA PRAWNE.

Skutek zaprzeczenia w odwołaniu przez płatnika rozciągłości jego obowiązku podatkowego.

Władza skarbowa opodatkowała podatnika od pełnego obrotu przedsiębiorstwa, jako z handlu pewnym towarem. Przeciw temu wniósł podatnik odwołanie, twierdząc, że prowadził tylko przedsiębiorstwo pośrednictwa handlowego, wobec czego podlega opodatkowaniu tylko od tej prowizji. Władza odwoławcza nie ustaliła mimo to właściwego charakteru przedsiębiorstwa i utrzymała w mocy opodatkowanie od pełnego obrotu. Czy to jest słuszne?

Nie jest słuszne. Najwyższy Trybunał Administracyjny odnośnie do takiego wypadku wypowiedział w orzeczeniu z 5 października 1938 L. rej. 811/37 (Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1938, str. 1148) pogląd prawny, że władza skarbowa winna była przede wszystkim ustalić rozciągłość obowiązku podatkowego danej osoby w trybie prawidłowego postępowania wobec wspomnianej treści odwołania. Najwyższy Trybunał zaznaczył przytem, że bez znaczenia jest, iż płatnik mimo pozytywnego nakazu ustawy nie złożył zeznania o obrocie, ani nie odpowiedział na wezwanie władzy do złożenia zeznania.

Podatek od lokali za I półrocze 1939 r.

Podatek od lokali za I półrocze br. płatny jest w ciągu kwietnia br. Podatek ten winien być uiszczony w wysokości, wskazanej w nakazie płatniczym za rok 1938, gdyż w roku bieżącym nowe nakazy nie będą wysyłane.

Dziś w Kinoteatrze Dźwiękowym „WANDA“ św. Gertrudy 5.

Najwspanialsza komedia produkcji francuskiel!

KIBIC

W głównej roli król komików

FERNANDEL

Poranki filmowe

W sobotę, dnia 15-go kwietnia o godzinie 3-ciej pop.

W niedzielę, dnia 16-go kwietnia o godzinie 10 i 12

z powyższego programu

Ceny miejsc od 50 groszy.

Angielskie Biuro Informacyjne

SHARP & AKIS LIMITED

w Londynie

udziela szczegółowych informacji pisemnych i porad we wszystkich sprawach dotyczących Anglii i dominiów brytyjskich. Specjalności:

Informacje Eksportowe — Importowe — Szkolne — Imigracyjne. — Opłata minimalna.

Bliższe wiadomości udzielane będą tylko za pośrednictwem red. „Przeglądu Kupieckiego“.

„Chwila“

dziennik dla spraw politycznych, społecznych i kulturalnych

Lwów, ul. Podwale 3

Tel. Red. 203-22, tel. Adm. 227-68

Kantor Ogłoszeń i Prenumeraty: LWÓW, PODWALE 1 — TEL. 228-16

Najpoczytniejszy dziennik Małopolski.

Ukazuje się 2 razy dziennie

i przynosi najświeższe i najpewniejsze wiadomości z wszystkich dziedzin.

Obfity dział gospodarczy

Prenumerata miesięczna obu wydań z dostawą do domu względnie na prowincję zł 6·60

Najdogodniejsza i najskuteczniejsza reklama.

Konces. przez Min. Przemysłu i Handlu

BIURO INFORMACYJNE

„KOSMOS“

wł. I. Kornblum — istniejące od 1925 r.

w Krakowie, Rakowicka 1

Tel. 157-38

udziela wszelkich informacyj w kraju i zagranicą

Cena abonamentu:

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 40.
Telefon Nr. 215-65

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na 1 str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Wydawca: Krakowskie Stowarzyszenie Kupców. Redaktor: Dr. Arnold Thaler.

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, ul. Grodzka 62. — Telefon 104-12.